

ЗАТВЕРДЖЕНО:
наказ Міністерства освіти і
науки України
_____ № _____

**Положення
про психологічну службу у системі освіти України**

I. Загальні положення

1. Психологічна служба є структурним компонентом системи освіти України.

Психологічна служба забезпечує своєчасне і систематичне вивчення психофізичного розвитку здобувачів освіти, мотивів їх поведінки і діяльності з урахуванням вікових, інтелектуальних, фізичних, статевих та інших індивідуальних особливостей, сприяє створенню умов для саморозвитку та самовиховання, виконанню освітніх і виховних завдань закладів освіти.

2. Метою діяльності психологічної служби у системі освіти є сприяння створенню умов для соціального та інтелектуального розвитку здобувачів освіти, охорони психічного здоров'я і надання психологічної допомоги (психологічної підтримки) всім учасникам освітнього процесу відповідно до цілей та завдань системи освіти.

3. У своїй діяльності психологічна служба у системі освіти керується Конституцією України, Законами України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про вищу освіту», іншими нормативно-правовими актами та цим Положенням.

4. Це Положення визначає мету, структуру, управління психологічною службою у системі освіти України, основні завдання, функції, принципи, зміст діяльності в цілому та регулює порядок діяльності працівників психологічної служби установ освіти, закладів дошкільної освіти, закладів загальної середньої освіти, закладів професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої

освіти, закладів вищої освіти, і є правовою та організаційно-методичною основою її роботи.

II. Структура та управління психологічною службою

1. Структура психологічної служби у системі освіти:

Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти»;

Український науково-методичний центр практичної психології і соціальної роботи Національної академії педагогічних наук України; обласні, Київський міський навчально-методичні центри психологічної служби;

районні (міські) навчально-методичні центри (кабінети) психологічної служби системи освіти, методисти з психологічної служби районних (міських) методичних центрів, управлінь (відділів) освіти;

працівники психологічної служби закладів освіти об'єднаних територіальних громад (далі-ОТГ);

підрозділи психологічної служби у закладах професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти;

підрозділи психологічної служби у закладах вищої освіти;

практичні психологи;

соціальні педагоги.

2. До складу психологічної служби у системі освіти входять: практичні психологи і соціальні педагоги закладів освіти; методисти обласних, районних (міських) навчально-методичних центрів, працівники психологічної служби управлінь освіти, ОТГ.

3. Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти» здійснює науково-методичний супровід психологічної служби у системі освіти:

організацію та координацію діяльності психологічної служби у системі освіти України на всіх рівнях;

організаційно-методичне забезпечення психологічної служби у системі освіти;

розроблення проектів нормативно-правових актів з питань діяльності психологічної служби;

організацію заходів із підвищення професійного рівня працівників психологічної служби у системі освіти;

організаційно-методичне забезпечення проведення фахових конкурсів;

організацію діяльності науково-методичної комісії щодо експертиз освітніх програм, освітньої літератури тощо відповідного напрямку роботи;

координацію діяльності обласних, Київського міського навчально-методичних центрів психологічної служби у системі освіти;

організаційно-методичну і практичну допомогу закладам та установам освіти з питань діяльності психологічної служби у системі освіти;

співпрацю з установами (закладами), громадськими організаціями з питань діяльності психологічної служби у системі освіти;

прикладні наукові дослідження з проблем психологічної та суміжних наук;

аналіз стану діяльності психологічної служби та прогнозування тенденцій її розвитку;

узагальнення, поширення та обмін науково-методичними здобутками шляхом публікації результатів досліджень, організації, проведення заходів.

4. Український науково-методичний центр практичної психології і соціальної роботи НАПН України здійснює прикладні наукові дослідження та інноваційні розробки у сфері соціальної педагогіки та прикладної психології та бере участь у науково-методичному забезпеченні психологічної служби у системі освіти у межах компетенції:

розробляє науково-методичні вимоги до змісту діяльності працівників психологічної служби;

координує науково-дослідні, дослідно-експериментальні роботи з питань практичної психології і соціальної роботи;

здійснює узагальнення та поширення кращого досвіду роботи працівників психологічної служби у системі освіти;

здійснює організацію та проведення психологічної експертизи інновацій, методик, технік, технологій та науково-методичних розробок, сертифікацію професійного інструментарію;

бере участь в атестації та сертифікації професійної діяльності працівників, центрів психологічної служби у системі освіти;

розробляє методики, техніки і технології роботи із здобувачами освіти, в тому числі з дітьми з особливими освітніми потребами.

5. Обласні, Київський міський навчально-методичні центри, психологічної служби у системі освіти створюються місцевими органами виконавчої влади, здійснюють організаційні, координаційні та навчально-методичні функції психологічної служби у системі освіти, підпорядковуються засновнику з усіх питань діяльності, а у частині науково-методичного забезпечення діяльності психологічної служби — Державній науковій установі «Інститут модернізації змісту освіти».

6. Обласні, Київський міський навчально-методичні центри психологічної служби у системі освіти можуть створюватися як структурні підрозділи закладів післядипломної педагогічної освіти чи відповідних департаментів (управлінь) освіти і науки, або як окремі юридичні особи.

7. Обласні, Київський міський навчально-методичні центри, районні (міські) навчально-методичні центри, методисти психологічної служби районних (міських) методичних кабінетів є основними організаційно-методичними ланками психологічної служби у системі освіти:

забезпечують діяльність психологічної служби у системі освіти;

надають методичну, інформаційну підтримку практичним психологам, соціальним педагогам;

координують науково-дослідні, дослідно-експериментальні практичні дослідження за пріоритетними напрямками діяльності психологічної служби;

організують діяльність методичних об'єднань практичних психологів і соціальних педагогів;

впроваджують досягнення психологічної науки та кращого досвіду у практичну діяльність працівників психологічної служби;

беруть участь в кадровому забезпеченні психологічної служби; організації підвищення кваліфікації працівників психологічної служби, атестації та професійному зростанні; оцінюванні, прогнозуванні та формуванні освітньої політики в регіоні.

8. Районні (міські) навчально-методичні центри (кабінети) психологічної служби у системі освіти створюються місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування, можуть функціонувати як структурні підрозділи районних (міських) методичних кабінетів або як юридичні особи.

За неможливості створення районного (міського) навчально-методичного центру психологічної служби у системі освіти до штатного розпису районного (міського) методичного кабінету вводиться посада методиста з психологічної служби.

9. Керівник (директор) обласного/районного (міського) центру/кабінету психологічної служби у системі освіти або методист з психологічної служби районного (міського) методичного кабінету підпорядковуються засновнику з усіх питань діяльності;

штатні працівники (методисти, практичні психологи, соціальні педагоги) обласних, Київського міського, районних центрів психологічної служби у системі освіти підпорядковуються керівнику (директору).

10. Працівники психологічної служби закладів освіти і установ в об'єднаній територіальній громаді підпорядковуються засновнику (директору закладу освіти і установи) з усіх питань діяльності, а в частині науково-методичного забезпечення діяльності психологічної служби – районному (міському) науково-методичному центру психологічної служби, методисту з психологічної служби районного (міського) методичного кабінету відповідного органу управління освітою.

Працівники психологічної служби закладів освіти і установ в об'єднаній територіальній громаді призначаються на посаду та звільняються з посади засновником (директором закладу освіти і установи) за погодженням районного (міського) науково-методичного центру психологічної служби, методиста психологічної служби районного (міського) методичного кабінету відповідного органу управління освітою.

11. Посади працівників психологічної служби уводяться в штатні розписи закладів та установ освіти усіх форм власності незалежно від підпорядкування навчально-методичних центрів (кабінетів) психологічної служби, відповідно до нормативів чисельності працівників психологічної служби, затверджених нормативно-правовими актами.

12. За своїм статусом практичні психологи та соціальні педагоги закладів освіти належать до педагогічних працівників і відповідно до законодавства користуються всіма правами і гарантіями, передбаченими для педагогічних працівників.

13. Практичний психолог закладу освіти, установи здійснює:

- психологічне забезпечення освітнього процесу;
- психологічний супровід психічного, розумового, соціального і фізичного розвитку здобувачів освіти;
- психолого-педагогічну діагностику та аналіз динаміки психічного, розумового і соціального розвитку здобувачів освіти, освітнього середовища тощо;
- просвітницьку роботу щодо формування психологічної культури всіх учасників освітнього процесу;
- консультативну допомогу здобувачам освіти, батькам (законним представникам), педагогічним працівникам та іншим учасникам освітнього процесу з питань особистісного та професійного розвитку, виховання, навчання здобувачів освіти тощо;
- формування психологічної готовності в учасників освітнього процесу до взаємодії в інклюзивному середовищі з дитиною, з особливими освітніми потребами;
- профілактику злочинності, алкоголізму, наркоманії, інших залежностей і шкідливих звичок серед учасників освітнього процесу.

Практичний психолог закладу освіти, установи бере участь у:

- освітній діяльності, спрямованій на забезпечення всебічного індивідуального розвитку здобувачів освіти, збереження їх повноцінного психічного здоров'я;
- роботі педагогічної ради, психолого-педагогічних консилиумів, семінарів і засідань методичних об'єднань;
- розробці та впровадженні розвивальних, корекційних програм,

посібників, методичних рекомендацій, планів освітньої діяльності з урахуванням індивідуальних, гендерних, вікових особливостей здобувачів освіти, а також осіб, які перебувають на індивідуальній та інклюзивній формі навчання.

Практичний психолог закладу освіти, установи сприяє:

профільному та професійному самовизначенню здобувачів освіти, формуванню життєвої компетентності та у свідомому виборі професії;

формуванню в здобувачів освіти відповідальної поведінки, навичок здорового способу життя, збереження репродуктивного здоров'я, готовності до самореалізації тощо;

пошуку та формуванню соціально-комунікативної компетентності обдарованих дітей;

педагогічним працівникам в опануванні й розробці інноваційних освітніх програм і технологій.

14. Соціальний педагог закладу освіти, установи здійснює:

соціально-педагогічний патронаж здобувачів освіти, колективу та мікрогруп, осіб, які потребують піклування чи перебувають у складних життєвих обставинах тощо;

просвітницьку роботу та профілактику відхилень у поведінці здобувачів освіти; злочинності, алкоголізму, наркоманії, інших залежностей і шкідливих звичок;

вивчення та визначення соціальних умов і розвитку здобувачів освіти, мікроколективу (класу чи групи), шкільного, студентського колективу в цілому, молодіжних та дитячих громадських організацій.

Соціальний педагог закладу освіти, установи бере участь у:

співпраці закладів освіти з державними установами, громадськими організаціями, органами територіального самоврядування, громадськістю;

роботі педагогічної ради, психолого-педагогічних консилиумів, семінарів і засідань методичних об'єднань;

плануванні і реалізації завдань соціалізації здобувачів освіти, адаптації їх у новому колективі і соціальному середовищі, наданні допомоги дітям і сім'ям, що знаходяться у складних життєвих обставинах або потребують посиленої педагогічної уваги чи мають особливі освітні потреби;

наданні допомоги дітям і сім'ям, які визнані постраждалими від військових конфліктів;

корекційно-розвитковій і виховній роботі, яка здійснюється відповідними фахівцями закладу освіти, представниками громадянського суспільства, міжнародними організаціями;

забезпеченні інклюзивного навчання засобами соціально-педагогічного патронажу здобувачів освіти і їх батьків (законних представників).

Соціальний педагог закладу освіти, установи сприяє:

взаємодії закладів освіти, сім'ї і суспільства у вихованні здобувачів освіти, їх адаптації до умов соціального середовища, забезпечує консультативну допомогу батькам, або особам, які їх замінюють;

подоланню особистісних, міжособистісних, внутрішньосімейних конфліктів;

захисту прав дітей та учнівської молоді, за відповідним дорученням представляє їхні інтереси у правоохоронних і судових органах та інших організаціях;

формуванню в здобувачів освіти відповідальної поведінки, навичок здорового способу життя, збереженню репродуктивного здоров'я, готовності до самореалізації тощо;

соціальній адаптації здобувачів освіти в соціальному середовищі, колективі закладу освіти;

участі здобувачів освіти у науковій, технічній, художній творчості, спортивній, суспільно-корисній діяльності, життєвому і професійному самовизначенні, становленні активної громадянської позиції особистості, формуванню відповідальної поведінки.

15. Практичні психологи і соціальні педагоги закладів освіти усіх типів підпорядковуються керівнику (директору) закладу освіти з усіх питань діяльності, а в частині науково-методичного забезпечення своєї діяльності – районному (міському) навчально-методичному центру психологічної служби або методисту з психологічної служби районного (міського) методичного кабінету відповідного органу управління освітою.

Призначення на посаду та звільнення з посади практичного психолога і соціального педагога закладу освіти здійснюється керівником (директором) закладу освіти за погодженням районного (міського) навчально-методичного центру психологічної служби або методиста з психологічної служби районного (міського) методичного центру відповідного органу управління освітою.

16. Атестація практичних психологів, соціальних педагогів, методистів, працівників навчально-методичних центрів психологічної служби у системі освіти здійснюється відповідно до законодавства.

17. Структура та діяльність обласних, Київського міського навчально-методичних центрів, районних (міських) навчально-методичних центрів психологічної служби у системі освіти визначаються засновником.

18. Структура психологічної служби та штатний розпис закладів і установ освіти в об'єднаній територіальній громаді визначаються засновником відповідно до нормативно-правових актів.

19. Психологічна служба закладів професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти підпорядковується керівнику (директору), а у частині науково-методичного забезпечення – обласному, Київському міському навчально-методичному центру психологічної служби.

20. Структура та штатний розпис психологічної служби закладів професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти визначаються нормативно-правовими актами.

21. Психологічна служба закладу вищої освіти підпорядковується керівнику або одному із заступників, а у частині науково-методичного забезпечення – обласному, Київському міському навчально-методичному центру.

Структура та штатний розпис психологічної служби закладу вищої освіти визначаються закладом вищої освіти.

II. Основні завдання, функції, принципи та зміст діяльності психологічної служби

1. Психологічна служба у системі освіти функціонує на трьох рівнях: науковому – вивчає закономірності психічного розвитку і формування особистості здобувачів освіти з метою розробки методів і методик професійного застосування психологічних знань;

прикладному – здійснює соціально-психологічне забезпечення освітнього процесу, шляхом поєднання науково-психологічного знання з досвідом психологічного практикування у розробці й апробації методів, методик і технологій професійної діяльності працівників психологічної служби, включаючи розробку програм, професійну підготовку і підвищення кваліфікації фахівців тощо;

практичному – забезпечує безпосередню роботу практичних психологів, соціальних педагогів у закладах освіти – практичне застосування науково-психологічних знань, методів, методик і технологій у освітній діяльності.

2. Принципи діяльності психологічної служби у системі освіти: професійна компетентність та відповідальність; індивідуальний підхід; доступність соціально-педагогічних та психологічних послуг (допомоги); системність у здійсненні професійної діяльності; людиноцентризм та партнерство; конфіденційність; дотримання норм професійної етики.

3. Завдання психологічної служби у системі освіти полягають у: збереженні та посиленні психічного та соціального здоров'я, сприянні особистісному, інтелектуальному, фізичному і соціальному розвитку здобувачів

освіти шляхом доповнення сучасних методів навчання та виховання ефективними психолого-педагогічними технологіями;

забезпеченні психологічної безпеки та наданні психологічної допомоги всім учасникам освітнього процесу.

4. Функції психологічної служби у системі освіти:

організаційно-пошукова – визначення стратегії, мети, завдань, планування діяльності психологічної служби та координація взаємодії учасників освітнього процесу;

діагностично-прогностична – психолого-педагогічне вивчення проблем та можливостей індивідуального розвитку здобувачів освіти та прогнозування результатів освітнього процесу з урахуванням найважливіших факторів становлення особистості;

корекційно-відновлювальна – корегування проблем, труднощів, подолання шкідливих звичок, негативних емоційних станів тощо у здобувачів освіти; здійснення психолого-педагогічних заходів із метою усунення відхилень у психофізичному та інтелектуальному розвитку і поведінці, подолання різних форм девіантної поведінки; надання психолого-педагогічної допомоги здобувачам освіти з метою адаптації до умов навчання і життєдіяльності;

когнітивно-розвивальна – сприяння розвитку освітніх, інтелектуальних, загальних, спеціальних та соціальних здібностей, формування мотивації до освітньої діяльності у здобувачів освіти;

консультаційно-просвітницька – консультування здобувачів освіти, їх батьків (законних представників), педагогічних працівників та інших учасників освітнього процесу щодо розвитку, виховання і навчання та формування психологічної компетентності учасників освітнього процесу;

соціально-перетворювальна – здійснення соціально-педагогічного супроводу учасників освітнього процесу, які опинилися в складних життєвих обставинах, перебувають у кризових ситуаціях (постраждали від соціальних, техногенних, природних катастроф, перенесли тяжкі хвороби, стреси, переселення, зазнали насильства тощо);

захисна – захист конституційних прав і статусу, законних інтересів дітей та молоді.

5. Види діяльності психологічної служби у системі освіти:

діагностика – вивчення та визначення індивідуальних особливостей динаміки розвитку особистості, потенційних можливостей в освітньому процесі, професійному самовизначенні; виявлення причин і механізмів труднощів у навчанні, інтелектуальному розвитку, соціальній адаптації;

прогностика – передбачення ситуації, що впливатиме на розвиток особистості чи групи, результатів освітнього процесу, визначення тенденцій розвитку груп і міжгрупових відносин, подальшого розвитку психологічних та соціальних явищ з урахуванням найважливіших факторів становлення

особистості;

профілактика – своєчасне попередження відхилень у психофізичному розвитку та становленні особистості, міжособистісних стосунках, запобігання конфліктних ситуацій в освітньому процесі;

корекція – усунення виявлених труднощів у психічному та особистісному розвитку здобувачів освіти, подолання проблем адаптації до освітнього середовища, схильності до залежностей та правопорушень, різних форм девіантної поведінки;

просвіта – формування психологічної компетентності учасників освітнього процесу.

6. Тривалість робочого тижня практичного психолога та соціального педагога визначається законодавством з урахуванням типу закладу освіти.

Відповідно до навантаження (одна ставка) тривалість робочого тижня практичного психолога та соціального педагога закладу освіти становить 40 годин. З них 50 % робочого часу відводиться для безпосередньої роботи з учасниками освітнього процесу (просвітницька, діагностична, консультативна, корекційно-відновлювальна діяльність тощо), а 50 % – на підготовку до проведення соціально-психологічних заходів, оформлення робочої документації, планування, звітність, підбору інструментарію, робота у навчально-методичних та наукових центрах, бібліотеці тощо.

7. Практичному психологу та соціальному педагогу закладу освіти незалежно від підпорядкування і форми власності надаються відповідно окремі робочі приміщення (кабінети) для групової та індивідуальної роботи, що забезпечуються необхідними технічними засобами, канцелярським приладдям, навчально-методичними матеріалами тощо.

8. Працівник психологічної служби у системі освіти повинен:

дотримуватися професійно-етичних принципів, поважати гідність здобувачів освіти, інших учасників освітнього процесу; захищати їх від будь-яких форм фізичного або психічного насильства;

завчасно повідомляти учасників освітнього процесу щодо проведення опитування/тестування, чи інших видів роботи. У разі незгоди батьки, опікуни чи піклувальники мають право на письмову відмову.

знати нормативно-правові документи щодо діяльності психологічної служби та соціально-педагогічного патронажу у системі освіти;

будувати свою діяльність на основі доброзичливості, довіри, у тісному співробітництві з усіма учасниками освітнього процесу;

застосовувати у роботі в закладах освіти і установах психологічний інструментарій, циклограми діяльності рекомендовані для використання;

зберігати професійну таємницю, не поширювати відомостей, отриманих в процесі діагностики, корекційної або консультаційної роботи, якщо це може

завдати шкоди здобувачам освіти чи їх оточенню;

надавати інформацію та коректно висловлюватися щодо результатів опитування/тестування, інших видів робіт у разі звернення батьків, опікунів чи піклувальників, у доступній формі повідомляти про результати, методи, засоби допомоги;

постійно підвищувати свій професійний рівень;

знати вимоги державних стандартів щодо забезпечення освітнього процесу, основні напрями і перспективи розвитку освіти, психолого-педагогічної науки.

9. Фахівець психологічної служби має право на:

співвідношення різних видів робіт з огляду на потреби закладу, установи; варіантів планування діяльності відповідно до рекомендацій методичних установ психологічної служби у системі освіти;

ознайомлення з документами, скаргами, що містять оцінювання його роботи, надання щодо них пояснень;

захист професійної честі і гідності, своїх інтересів самостійно і через представника, в тому числі адвоката, у випадку дисциплінарного чи службового розслідування, пов'язаного з порушенням працівником норм професійної етики;

конфіденційність дисциплінарного (службового) розслідування за винятком випадків, передбачених законом;

відмову від виконання розпоряджень адміністрації в тих випадках, коли вони суперечать професійно-етичним принципам та виконання діяльності, не передбаченої трудовим законодавством.

10. Психологічна служба у системі освіти співпрацює з органами охорони здоров'я, праці та соціального захисту населення, сім'ї, молоді та спорту, внутрішніх справ, іншими органами виконавчої влади, а також громадськими організаціями.

IV. Кваліфікаційні вимоги працівника психологічної служби

1. Керівники (директори) обласних, Київського міського навчально-методичних центрів повинні мати вищу педагогічну освіту за відповідною спеціальністю; стаж практичної роботи не менше 8 років за фахом, кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої (першої) категорії».

2. Керівник (директор) районного (міського) центру психологічної служби у системі освіти або методист з психологічної служби районного (міського) методичного кабінету повинен мати вищу педагогічну освіту за відповідною спеціальністю; стаж практичної роботи – 5 років за фахом, кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої (першої) категорії».

3. Методист районного (міського) навчально-методичного центру психологічної служби у системі освіти повинен мати вищу педагогічну освіту за відповідною спеціальністю; стаж практичної роботи не менше 5 років за фахом, кваліфікаційну категорію «спеціаліст першої (другої) категорії».

4. Штатні працівники (методисти, практичні психологи, соціальні педагоги) обласних, Київського міського центрів психологічної служби у системі освіти повинні мати вищу педагогічну освіту за відповідною спеціальністю; стаж практичної роботи не менше 5 років за фахом, кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої (першої) категорії».

5. Практичний психолог вищої категорії повинен мати вищу освіту за відповідною спеціальністю, досконало володіти ефективними формами, методами психологічного забезпечення освітнього процесу, відзначатися загальною культурою, моральними якостями. Стаж роботи на посаді практичного психолога – не менше 8 років.

Практичний психолог першої категорії повинен мати вищу освіту за відповідною спеціальністю, виявляти ґрунтовну професійну компетентність, добре володіти ефективними формами, методами психологічного забезпечення освітнього процесу, відзначатися загальною культурою, моральними якостями. Стаж роботи на посаді практичного психолога – не менше 5 років.

Практичний психолог другої категорії повинен мати вищу освіту за відповідною спеціальністю, проявляти достатній професіоналізм, використовувати сучасні форми, методи психологічного забезпечення освітнього процесу, досягти вагомої результативності у психолого-педагогічній діяльності, відзначатися загальною культурою, моральними якостями. Стаж роботи на посаді практичного психолога – не менше 2 років.

Практичний психолог повинен мати вищу освіту за відповідною спеціальністю, професійну компетентність, забезпечувати нормативні рівні психологічної підтримки педагогічного процесу, задовольняти загальні етичні та культурні вимоги до педагогічних працівників.

6. Соціальний педагог вищої категорії повинен мати вищу освіту за відповідною спеціальністю, високий рівень професіоналізму, досконало володіти ефективними формами, методами роботи, забезпечувати високу результативність своєї праці, мати власні методичні розробки, відзначатися загальною культурою, моральними якостями. Педагогічний стаж – не менше 8 років.

Соціальний педагог першої категорії повинен мати вищу освіту за відповідною спеціальністю, виявляти високий рівень професійної компетентності, використовувати сучасні форми, методи освітньої роботи, відзначатися загальною культурою, моральними якостями. Педагогічний стаж – не менше 5 років.

Соціальний педагог другої категорії повинен мати вищу освіту за відповідною спеціальністю, проявляти достатній рівень професіоналізму, використовувати сучасні форми, методи виховання, відзначатися загальною культурою, моральними якостями. Педагогічний стаж – не менше 2 років.

Соціальний педагог повинен мати вищу освіту за відповідною спеціальністю, професійну компетентність, забезпечувати нормативні вимоги до рівня освітнього процесу у соціальному середовищі, відповідати загальним етичним та культурним вимогам.

V. Фінансування діяльності психологічної служби

1. Фінансування діяльності працівників психологічної служби у системі освіти здійснюється згідно з законодавством.

2. Фінансування діяльності працівників психологічної служби закладів вищої освіти (у тому числі оплати праці) здійснюється за рахунок власних коштів закладу вищої освіти відповідно до законодавства.

3. Фінансування діяльності працівників психологічної служби закладів професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти (у тому числі оплати праці) здійснюється за рахунок коштів засновника відповідно до законодавства.

Директор департаменту
професійної освіти
Кучинський

М.С.